

OBECNA I PRZYSZŁA POSŁUGA CHRYSZTUSA

Przeszła służba:

- **Wysłanie Ducha Świętego**

Jeszcze przed swoją śmiercią Jezus obiecał uczniom, że nie zostawi ich sierotami, lecz pošle Pocieszyciela. W *Jana 17:7* jest powiedziane, że zesłanie Ducha Świętego uwarunkowane jest uprzednim odejściem Jezusa do Ojca.

Jan. 14:16-18,26

16. *Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki 17. Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie. 18. Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was.*

26. *Lecz Pocieszyciel Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.*

Jan. 15:26

26. *Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca wychodzi, złoży świadectwo o mnie;*

Jan. 16:7

7. *Lecz Ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was.*

Dz.Ap. 2:32-34

Obecna służba:

- **Jako głowa Swojego Ciała**

Zmartwychwstanie i wniebowstąpienie wyniosło Jezusa na tron po prawicy Boga Ojca i uczyniło Go Głową Ciała Chrystusa – Kościoła - *Efez. 1:20-23*

Efez. 1:20-23

20. *Jaką okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie 21. Ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym;*

22. *I wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła,*

23. *Który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia.*

- **Nadaje kształt Kościołowi**

Dz.Ap. 1:5

5. *Jan bowiem chrzczył wodą, ale wy po niewiele dniach będziecie ochrzczeni Duchem Świętym.*

Dz.Ap. 2:33

33. *Wywyższony tedy prawicą Bożą i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, sprawił to, co wy teraz widzicie i słyszycie.*

1 Kor. 12:31

31. *Starajcie się tedy usilnie o większe dary łaski; a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą.*

- **Troszczy się o Ciało**

Sprawuje opiekę nad Kościołem – uświęca Swe Ciało

Efez. 5:29

29. *Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół,*

- **Daje dary Ciału**

Efez. 4:7-13

7. *A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. 8. Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, powiódł za sobą jeńców I ludzi darami obdarzył.*

9. *A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpieryw zstąpił do podziemi? 10. Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napelnić wszystko. 11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, 12. Aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, 13. Aż dojdziemy wszyscy do*

jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej,

1 Kor. 12:5

5. I różne są posługi, lecz Pan ten sam.

- **Umacnia Ciało**

Jan. 15:1-10

1. Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem. 2. Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc. 3. Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem; 4. Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie. 5. Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie. 6. Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną. 7. Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam. 8. Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydadacie i staniecie się uczniami moimi. 9. Jak mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem; trwajcie w miłości mojej. 10. Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego.

- **Jezus jest Kapłanem swego ludu**

Jezus jako Kapłan, okazuje współczucie i łaskę swemu ludowi, także przychodzi mu z pomocą w czasie potrzeby – nie zostawił nas samych sobie.

Hebr. 2:18

18. A że sam przeszedł przez cierpienie i próby, może dopomóc tym, którzy przez próby przechodzą.

Hebr. 4:14-16

14. Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. 15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. 16. Przystąpmy tedy z ufnością od wagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.

Hebr. 6:19-20

19. Jej to trzymamy się jako kotwicy duszy, pewnej i mocnej, sięgającej aż poza zasłonę,

20. Gdzie jako poprzednik wszedł za nas Jezus, stawszy się arcykapłanem według porządku Melchisedeka na wieki.

- **Wstawia się**

Hebr. 7:25

25. Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi.

- **Prewencyjnie** - ochrona od zła, które mogłoby nas w życiu spotkać

Łuk. 22:32

Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a ty, gdy się kiedyś nawrócisz, utwierdzaj braci swoich.

- **Oczyszczająco** – oczyszczenie od tego, co już popełniliśmy

1 Jan. 2:1-2

Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśli by kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz i za grzechy całego świata.

- **Przygotowuje miejsce dla nas w niebie** – w 7 dni stworzył świat, 2000 lat już przygotowuje nam mieszkania, a zna się na rzeczy – był cieślą.

Jan. 14:1-3

1. Niechaj się nie trwoży serce wasze; wiercie w Boga i we mnie wiercie! 2. W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. 3. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli.

Przyszła służba

- **Wzbudzi z martwych umarłych**

Pewnego dnia wszyscy umarli usłyszą wskrzeszający ich z martwych głos Jezusa

Jan. 5:28-29

28. Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego;

29. I wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

- **Wynagrodzi lub osądzi wszystkich ludzi**

Wszelki sąd jest dany Synowi, to On będzie sądził i nagradzał wszystkich

Jan. 5:22,27

22. Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi,

27. I dał mu władzę sądenia, bo jest Synem Człowieczym.(BW)

- **Będzie rządził tym światem**

Kiedy Chrystus wróci, będzie sprawował władzę nad wszystkimi narodami jako dobry lecz suwerenny władca.

Obj. 19:15

15. A z ust jego wychodzi ostry miecz, którym miał pobić narody, i będzie nimi rządził laską żelazną. On sam też tłoczy kadź wina zapalczywego gniewu Boga, Wszechmogącego.

TRZY URZĘDY CHRYSZTUSA: PROROK, KAPŁAN, KRÓL

Prorocy, Kapłani i Królowie byli wprowadzani na urząd przez namaszczenie (Jezus jest Mesjaszem czyli Namaszczonym)

- **Prorocy**

Król. 19:16

16. A Jehu, syna Nimszego, namaścisz na króla nad Izraelem, Elizeusza zaś, syna Szafata, z Abel-Mechola, namaścisz na proroka na twoje miejsce.

Izaj. 61:1

1. Duch Wszchemocnego, Pana nade - mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę; posłał mnie, abym opatrzył tych, których serca są skruszone, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie,

- **Kapłani**

2 Moj. 30:30

30. Namaścisz też Aarona i jego synów i poświęcisz ich na moich kapłanów.

2 Moj. 40:13

13. I ubierzesz Aarona w święte szaty, i namaścisz go, i poświęcisz go, by mi pełnił służbę jako kapłan.

- **Królowie**

1 Sam. 10:1

1. Potem wziął Samuel dzbanek z olejkiem i wylał na jego głowę, pocałował go i rzekł: Namaścił cię Pan na księcia nad swoim dziedzictwem.

1 Sam. 15:1

I rzekł Samuel do Saula: Mnie posłał Pan, abym cię namaścił na króla nad jego ludem, nad Izraelem, więc teraz słuchaj słów Pańskich.

1. Prorok

Mojżesz zapowiedział, że Bóg powoła proroka podobnego do niego (5 Moj. 18:15), proroctwo to, ostatecznie wypełnił Jezus (Dz.Ap. 3:22-24)

5 Moj. 18:15/ Dz.Ap. 3:22-24

15. Proroka takiego jak ja jestem, wzbudzi ci Pan, Bóg twój, spośród ciebie, spośród twoich braci. Jego słuchać będziecie.

Dz.Ap. 3:22-24

22. Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. 23. I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego proroka, z ludu wytępiony będzie. 24. I wszyscy prorocy, począwszy od Samuela, którzy kolejno mówili, zapowiadali te dni.

Mat. 13:57

57. I gorszyli się z niego. A Jezus rzekł im: Nigdzie prorok nie jest pozbawiony czci, chyba tylko w ojczyźnie i w swoim domu.

Łuk. 13:33

33. Tymczasem muszę dziś i jutro, i pojutrze odbyć drogę, bo jest nie do pomyślenia, by prorok ginął poza Jerozolimą.

Sam Jezus uważał się za proroka (Mat. 13:57; Mk. 6:4; Łuk. 4:24; Luk. 13:33; Jan. 4:44), który przyszedł czynić, to co prorocy – przynieść ludziom poselstwo od Boga (Jan 8:26, 12:49-50, 15:15)

Jan. 8:26

26. Wiele mógłbym o was mówić i sądzić, lecz Ten, który mnie posłał, jest wiarogodny, a Ja to, co usłyszałem od niego, mówię do świata.

Jan. 12:49-50

49. Bo Ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić. 50. I wiem, że przykazanie jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.

Jan. 15:15

15. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mego, oznajmiłem wam.

Jan. 17:8

8. Albowiem dałem im słowa, które mi dałeś, i oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że mnie posłałeś.

a) Sposoby działania Chrystusa Proroka

- **Głoszenie dobrej nowiny**

Mat. 4:17

17. Odtąd począł Jezus kazać i mówić: Upamiętajcie się, przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios.

- **Nauczanie**

Mat. 7:29

29. Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich uczeni w Piśmie.

- **Charakterystyczne cechy Jego nauczania**

- **Spontaniczność** – był otwarty na potrzeby chwili, czuł na każdą sytuację
- **Brak systemu** – Jego zwiastowanie nawiązywało do okoliczności, nie były to systematyczne wykłady akademickie – my też powinniśmy być prowadzeni przez Ducha
- **Obfitość przykładów z życia** – dobierał przykłady w zależności od rodzaju słuchaczy
- **Pytania** – Jezus posługiwał się pytaniami, szczególnie w sytuacjach kontrowersyjnych
- **Autorytatywność** – Jego autorytet mocno kontrastował z autorytetem uczonych w Piśmie i faryzeuszy, zawsze sięgał głębi prawdy
Mk. 1:22
22. I zdumiewali się nad nauką jego, gdyż nauczał ich jako moc mający, a nie jak uczeni w Piśmie.

b) Treść zwiastowania Chrystusa Proroka:

- **Trzy kazania Chrystusa**

- **Kazanie na górze** (Mat 5-7)
- **Mowa na Górze Oliwnej** (Mat 24-25) – mowa eschatologiczna
- **Mowa w wieczerniku** (Jan 13-17) – mowa paschalna (5 nowych objawień)

c) Uwiarygodnienie Chrystusa jako Proroka

- Niektóre Jego przepowiednie już się wypełniły – cuda (Łk. 7:16; Jan. 4:19; 9:17)
- Jezus szczegółowo przepowiedział okoliczności własnej śmierci:
 - zdradzi Go jeden z Jego bliskich towarzyszy
Mat. 26:21
21. I gdy oni jedli, rzekł: Zaprawdę powiadam wam, iż jeden z was wyda mnie.(BW)
 - Jego śmierć będzie postanowiona przez przywódców narodu żydowskiego
Mat. 16:21
21. Od tej pory zaczął Jezus Chrystus tłumaczyć uczniom swoim, że musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od starszych arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych.(BW)
 - Umrze – poprzez ukrzyżowanie i trzeciego dnia zmartwychwstanie
Mat. 20:19
19. I wydadzą go poganom na pośmiewisko i na ubiczowanie i na ukrzyżowanie, a dnia trzeciego zostanie wzbudzony z martwych.(BW)

2. Kapłan

Prorok przemawia do ludzi w imieniu Boga, natomiast kapłan zwraca się do Boga w imieniu ludzi.

Jezus pochodził z plemienia Judy, co dyskwalifikowało Go jako kapłana wg porządku Aarona, dlatego też Bóg przygotował inny porządek kapłański na długo przed przyjściem Jezusa – kapłaństwo wg porządku Melchisedeka. Istnieją jednak pewne podobieństwa pomiędzy kapłaństwem Aarona i Chrystusa, dotyczą one Jego służby jak i Osoby.

- **Chrystus a kapłaństwo Aaronowe**

- *Hebr. 5:1-7*

(musiał to być człowiek wybrany przez Boga i przygotowany do Jego dzieła; Jezus wcielony, wybrany i wypróbowany nadawał się do służby kapłana)

1. Albowiem każdy arcykapłan, wzięty spośród ludzi, bywa ustanawiany z ramienia ludzi w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy. 2. I mógł współczuć z tymi, którzy nie wiedzą i błędzą, skoro i on sam podlega słabości. 3. Z powodu niej powinien też zarówno za lud, jak i za samego siebie składać ofiary za grzechy. 4. A nikt samego siebie nie podnosi do tej godności, tylko zostaje na nią powołany przez Boga, jak Aaron. 5. Tak i Chrystus nie sam sobie nadał godność arcykapłana, lecz uczynił to Ten, który do niego powiedział: Jesteś moim Synem, Dzisiaj zrodziłem cię; 6. Jak i na innym miejscu mówi: Tyś kapłanem na wieki Według porządku Melchisedeka. 7. Za dni swego życia w ciele zanosił On z wielkim wołaniem i ze łzami modlitwy i błagania do tego, który go mógł wybawić od śmierci, i dla bogobojności został wysłuchany;

- *Hebr. 10:1-10*

(w przeciwieństwie do ofiar kapłanów, ofiara Chrystusa była doskonała i jednorazowa, raz na zawsze za całą ludzkość)

1. Albowiem zakon, zawierając w sobie tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, nie może w żadnym razie przez te same ofiary, nieprzerwanie składane rok w rok, przywieść do doskonałości tych, którzy z nimi przychodzą. 2. Bo czyż nie zaprzestanoby ich składać, gdyby ci, co je składają, nie mieli już żadnej świadomości grzechów, gdy raz zostali oczyszczeni? 3. Przeciwnie, one właśnie przywodzą na pamięć grzechy co roku. 4. Jest bowiem rzeczą niemożliwą, aby krew wołów i kozłów mogła gładzić grzechy, 5. Toteż, przychodząc na świat, mówi: Nie chciałeś ofiar krwawych i darów, Aleś ciało dla mnie przysposobił; 6. Nie upodobałeś sobie w całopaleniach i ofiarach za grzechy. 7. Tedy rzekłem: Oto przychodzę, Aby wypełnić wolę twoją, o Boże, Jak napisano o mnie w zwoju księgi. 8. Najpierw mówi: Nie chciałeś i nie upodobałeś sobie ofiar krwawych i darów, i całopaleń, i ofiar za grzechy, które przecież bywają składane według zakonu; 9. Potem powiada: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją. Znosi więc pierwsze, aby ustanowić drugie; 10. Mocą tej woli jesteśmy uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

- **Jako kapłan według porządku Melchizedeka**

Portret Melchisedeka, został ograniczony do tych cech, które czynią go podobnym do Jezusa.

1 Moj. 14:18-20/ Hebr. 7:1-25

18. Melchisedek zaś, król Salemu, wyniósł chleb i wino. A był on kapłanem Boga Najwyższego.

19. I błogosławił mu, mówiąc: Niech będzie błogosławiony Abram przez Boga Najwyższego, stwórcy nieba i ziemi! 20. I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał nieprzyjaciół twoich w ręce twoje! A Abram dał mu dziesięcinę ze wszystkiego.

Hebr. 7:1-25

1. Ten to Melchisedek, król Salemu, kapłan Boga Najwyższego, który wyszedł na spotkanie Abrahama, gdy wracał po rozgromieniu królów, pobłogosławił mu, 2. Abraham zaś dał mu dziesięcinę ze wszystkiego. Imię jego znaczy najpierw król sprawiedliwości, następnie zaś król Salemu, to jest król pokoju. 3. Bez ojca, bez matki, bez rodowodu, nie mający ani początku dni, ani końca życia, lecz podobny do Syna Bożego, pozostaje kapłanem na zawsze. 4. Patrząc tedy, jak wielki jest ten, któremu nawet patriarcha Abraham dał dziesięcinę z najlepszego łupu. 5. Wprawdzie i ci, którzy są z synów Lewiego, a otrzymują urząd kapłański, mają nakaz zgodnie z zakonem pobierać dziesięcinę od ludu, to jest od braci swoich, chociaż i oni wywodzą się z rodu

Abrahama; 6. Ale tamten, który nie wywodził od nich swego rodu, otrzymał dziesięcinę od Abrahama i pobłogosławił temu, który miał obietnicę, 7. A rzecz to jest bezsporna, że mniejszy od większego otrzymuje błogosławieństwo. 8. W jednym wypadku biorą dziesięcinę śmiertelni ludzie, w drugim ten, o którym złożono świadectwo, że żyje. 9. I jeśli tak można powiedzieć, w osobie Abrahama i Lewi, który pobiera dziesięcinę, dał dziesięcinę; 10. Był bowiem jeszcze w łądźwiach praojca swego, gdy Melchisedek wyszedł na jego spotkanie. 11. Gdyby zaś doskonałość była osiągalna przez kapłaństwo lewickie, a wszak w oparciu o nie otrzymał lud zakon, to jaka jeszcze była potrzeba ustanawiać innego kapłana według porządku Melchisedeka, zamiast pozostać przy porządku Aarona? 12. Skoro bowiem zmienia się kapłaństwo, musi też nastąpić zmiana zakonu. 13. Bo ten, do którego odnosi się ta mowa, należał do innego plemienia, z którego nikt nie służył ołtarzowi. 14. Wiadomo bowiem, że Pan nasz pochodził z plemienia Judy, o którym Mojżesz nic nie powiedział, co się tyczy kapłanów. 15. A staje się to jeszcze bardziej rzeczą oczywistą, jeśli na podobieństwo Melchisedeka powstaje inny kapłan, 16. Który stał się nim nie według przepisów prawa, dotyczących cielesnego pochodzenia, ale według mocy niezniszczalnego życia. 17. Bo świadectwo opiewa: Tyś kapłanem na wieki Według porządku Melchisedeka. 18. A przeto poprzednie przykazanie zostaje usunięte z powodu jego słabości i nieużyteczności, 19. Gdyż zakon nie przywiódł niczego do doskonałości, z drugiej zaś strony wzbudzona zostaje lepsza nadzieja, przez którą zbliżamy się do Boga. 20. A stało się to nie bez złożenia przysięgi. Tamci bowiem zostali kapłanami bez przysięgi, 21. Natomiast Ten został nim na podstawie przysięgi tego, który do niego mówi: Przysiągł Pan i nie pożałuje, Tyś kapłanem na wieki. 22. O ileż lepszego przymierza stał się Jezus poręczycielem! 23. Tamtych kapłanów było więcej, gdyż śmierć nie pozwałała im pozostawać w urzędzie, 24. Ale Ten sprawuje kapłaństwo nieprzechodnie, ponieważ trwa na wieki. 25. Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi.

Ps. 110:4

4. Przysiągł Pan i nie pożałuje: Tyś kapłanem na wieki według porządku Melchisedeka.

Cechy kapłaństwa Melchisedeka:

- **Królewskie kapłaństwo**

Melchisedek był jednocześnie królem i kapłanem

Zach. 6:13

13. On zbuduje przybytek Pana i zdobędzie majestat królewski, zasiądzie jako władca na swoim tronie. Także kapłan zasiądzie na swoim tronie i będzie między obydwojma pokojowe nastawienie.

- **Bez pochodzenia**

Objęcie kapłaństwa Aaronowego było uwarunkowane pochodzeniem, nie ma mowy o rodzicach Melchisedeka, by upodobnić go do Jezusa.

Hebr. 7:3

3. Bez ojca, bez matki, bez rodowodu, nie mający ani początku dni, ani końca życia, lecz podobny do Syna Bożego, pozostaje kapłanem na zawsze.(BW)

- **Bez czasu**

Nie ma zapisu początku i końca służby Melchisedeka – obraz Jezusa – Kapłana na wieki

- **Góruje nad porządkiem Aarona**

Abraham, od którego wywodzi się porządek Aaronowy, uznał wyższość kapłaństwa Melchisedeka składając mu dziesięcinę ze zdobytych łupów

1 Moj. 14:20

20. I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał nieprzyjaciół twoich w ręce twoje! A Abram dał mu dziesięcinę ze wszystkiego.(BW)

3. Król

- **Przymierze z Dawidem**

Bóg obiecał Dawidowi, że królestwo pozostanie przy dynastii Dawida na zawsze, Izajasz przepowiedział, że urodzi się dziecko, które utrwali królestwo i wiecznie będzie panować na tronie Dawida

2 Sam. 7:12-16

12. *A gdy dopełnią się dni twoje i zaśniesz ze swoimi ojcami, Ja wzbudzę ci potomka po tobie, który wyjdzie z twego łona, i utrwale twoje królestwo.*

13. *On zbuduje dom mojemu imieniu i utwierdzą tron królestwa jego na wieki.*

14. *Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem; gdy zgrzeszy, ukarzę go różgą ludzką i ciosami synów ludzkich,*

15. *Lecz łaska moja od niego nie odstąpi, jak odjąłem ją Saulowi, którego usunąłem sprzed ciebie.*

16. *I trwać będzie twój dom i twoje królestwo na wieki przede mną; tron twój też utwierdzony będzie na wieki.*

Izaj. 9:6

6. *Potężna będzie władza i pokój bez końca na tronie Dawida i w jego królestwie, gdyż utrwali ją i oprze na prawie i sprawiedliwości, odtąd aż na wieki. Dokona tego żarliwość Pana Zastępów.*

- **Przepowiedziany Marii**

Gabriel oznajmił Marii, że jej Dziecię zasiądzie na tronie Dawida i będzie królować nad domem Jakuba

Łuk. 1:32-33

32. *Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida. 33. I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca.*

- **Przepowiedziany Izraelowi**

Jego służba wskazywała, była propozycją dla Izraela, by przyjąć Go jako króla, jednak został odrzucony przez naród, do którego przyszedł.

Mat. 2:2

2. *Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski? Widzieliśmy bowiem gwiazdę jego na Wschodzie i przyszliśmy oddać mu pokłon.*

Jan. 12:13

13. *Nabrała gałązek palmowych i wyszła na jego spotkanie, i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim, król Izraela!*

Jan. 1:11 (odrzucony)

11. *Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli.*

Dz.Ap. 4:27 (odrzucony)

27. *Zgromadzili się bowiem istotnie w tym mieście przeciwko świętemu Synowi twemu, Jezusowi, którego namaściłeś, Herod i Poncjusz Piłat z poganami i plemionami izraelskimi,*

- **Chrystus został odrzucony**, lecz nadal jest królem, ale nie rządzi jako król (nie jest królem dla Kościoła). Początkiem Jego panowania będzie Jego powtórne przyjście, kiedy ustanowi królestwo dawidowe.

Mat. 25:31

31. *A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na tronie swej chwały.*

Obj. 19:15

15. *A z ust jego wychodzi ostry miecz, którym miał pobić narody, i będzie nimi rządził laską żelazną. On sam też tłoczy każdą winą zapalczywego gniewu Boga, Wszechmogącego*